

aftaler om industrisamarbejde, vil blive nærmere fastlagt i en bekendtgørelse for så vidt angår de danske virksomheders pligter, og i et cirkulære for så vidt angår myndighedernes pligter.

Da den gældende erhvervsfremmelov ikke i sine forarbejder har taget højde for industrisamarbejdet, er det hensigtsmæssigt, at der tilvejebringes en udtrykkelig lovhjemmel for ministeren til at fastsætte regler for danske myndigheders medvirken i industrisamarbejdet med udenlandske leverandører og til at pålægge berørte danske virksomheder at afgive de oplysninger, der skal til for at føre kontrol med overholdelsen af reglerne. Lovforslaget indeholder disse hjemler i den foreslåede § 6 a, stk. 1, for så vidt angår hjemlen til at fastsætte regler for danske myndigheders medvirken, og i stk. 2 for så vidt angår regler for virksomhedernes oplysningspligter.

Den seneste større ændring af erhvervsfremmeloven blev foretaget i 2002, hvor formålet med loven blev omformuleret, bl.a. i lyset af den ressortomlægning, som regeringen gennemførte i forbindelse med sin tiltræden, og i lyset af etableringen af Danmarks Erhvervsråd.

Ad b. Betaling for akkrediteringsydelser.

Lovforslaget rummer tillige en justering af den gældende lovs bestemmelse om fastsættelse af betaling for ydelser i medfør af loven. Justeringen har sin baggrund i de ændringer af erhvervsfremmeloven, der blev foretaget i 2002. Her blev muligheden for udlægning af opgaverne vedrørende akkreditering og metrologi til en privat organisation indskrevet i loven.

Denne mulighed er blevet udnyttet ved at lægge disse opgaver ud til den private erhvervsdrivende fond, Den Danske Akkrediterings- og Metrologifond (fonden). Formålet hermed var at få et dansk akkrediteringsorgan, som skulle virke på markedsvilkår, hvilket bl.a. forudsatte en markedsbaseret prisfastsættelse af fondens akkrediteringsydelser, hvor der blev taget hensyn til omkostningsudviklingen samt prisfastsættelsen ved konkurrerende akkrediteringsorganer.

Rigsrevisionen har i Beretning til statsrevisorerne om revisionen af statsregnskabet for 2002 (november 2003) kritiseret, at det foreliggende hjemmelsgrundlag til at fastsætte gebyrer med enten under- eller overdækning i forhold til udgifterne med at løse myndighedsopgaven ikke er tilstrækkelig klart, særligt fordi der ikke sondredes mellem "driftsopgaver", der er frivillige ydelser, der sælges på markedsvilkår, og "myndighedsopgaver", der er fastlagt i en resultatkontrakt. På det grundlag foreslås § 13 ændret, så det gøres klart, at betaling for akkrediteringsydelser ikke er

gebyrer med et fiskalt sigte (myndighedsopgaver), men betaling for serviceydelser på et kommercielt (markedsbestemt) grundlag (driftsopgaver), hvor prisen modsvares af ydelsen.

Formålet er således at skabe en klar og utvetydig hjemmel for fonden til at tage betaling for sine akkrediteringsydelser på et kommercielt grundlag.

Akkrediteringsydelser kan f.eks. være akkreditering af laboratorier til at udføre teknisk prøvning eller det kan være akkreditering af certificeringsorganer til at certificere virksomhedernes kvalitetsstyringssystemer. Generelt er akkreditering med til at skabe tillid i den europæiske og globale handel og er dermed med til at sikre fri handel over landegrænserne.

I modsætning til driftsopgaverne i forbindelse med levering af akkrediteringsydelser står myndighedsopgaverne, som udgør de ydelser, fonden leverer til Sikkerhedsstyrelsen, f.eks. i forbindelse med deltagelse i det internationale samarbejde på akkrediteringsområdet, hvor fonden repræsenterer Sikkerhedsstyrelsen. En anden myndighedsopgave kan være, at Sikkerhedsstyrelsen varetager et myndighedsområde efter aftale med andre myndigheder, hvor aftalen indebærer, at Sikkerhedsstyrelsen kan fastsætte betaling for disse ydelser. Som eksempler herpå kan nævnes aftalerne med Miljøministeriet henholdsvis Fødevareministeriet om varetagelse af den såkaldte GLP-inspektion, dvs. registrering og inspicering af laboratorier, der er tilmeldt ordningen for god laboratoriepraksis på de respektive områder, jf. den gældende lovs § 10, stk. 1, sidste punktum. Lægges sådanne opgaver ud til fonden, vil betaling for disse ydelser skulle følge statens regler for prisfastsættelse, det vil sige, baseres på de langsigtede gennemsnitsomkostninger over en given periode.

Desuden foreslås det præciseret, at Sikkerhedsstyrelsen skal aftale rammerne for den kommercielt baserede betaling med fonden. Dette sker med henblik på at sikre, at der tages rimelige priser for fondens akkrediteringsydelser. Hertil kommer et generelt konkurrencehensyn, og at fondens prissætning også vil blive påvirket af, at det står købere af akkrediteringsydelser frit for at købe disse hos udenlandske akkrediteringsorganer.

Den henvisning, der i den gældende lovs § 13, stk. 2, findes til § 11, der vedrører metrologi, er ikke medtaget i den foreslåede reformulering af § 13, stk. 2, fordi der her er tale om almindelige myndighedsopgaver, som til forskel fra akkrediteringsydelserne ikke kan til- eller fravælges af virksomhederne. Her er opkrævning af betaling under alle omstændigheder om-